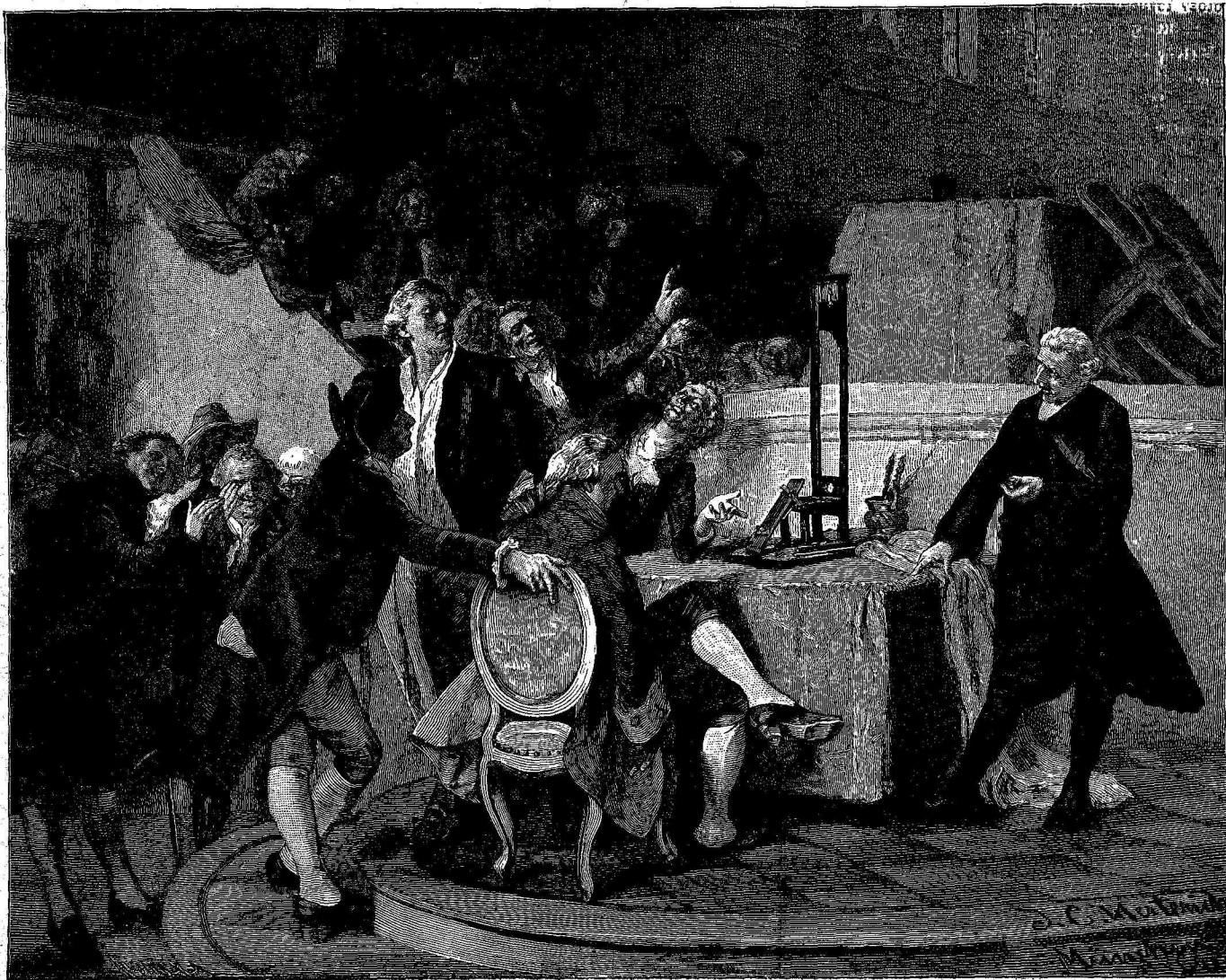

Ισπανίας, ολίγους μετα πομπής και παρατάξεως έτέλουν τὰ θανατικά αὐτῶν ὄργανα.

Ἄν ὅμως αἱ ἐπὶ τῆς πλατείας ταύτης ιστορικαὶ ἀναμνήσεις μας ἀναδίδουσιν ὁσμὴν αἵματος ἀθώου, δὲν δικαιούμεθα πᾶσαν τὴν ἐπὶ τούτῳ ἐνοχλὴν νὰ ἐπιρρίψωμεν εἰς τὸ νέος εἶδος τῆς λαιμητόμου. Ἐπὶ τρεῖς αἰῶνας καὶ ἐπέκεινα οἱ γάλλοι βασιλεῖς εἶχον ἤδη σπείρει ἐπ' αὐτῆς τὸν σπόρον τῆς μεγάλης καὶ καταστρεπτικῆς ἐπαναστάσεως. Ὁ Κάρολος Νωδιὲ λέγει πού τῶν συγγραμμάτων του: „Ἄν ὅλοι αἱ κραυγαί, αἷς ἢ ἀπελπισία ἔρρηξεν ἐνταῦθα, συνηγοῦντο εἰς

Ἀντουανέττα, τῇ 16. Νοεμβρίου Φίλιππος ὁ δοῦξ τῆς Αὐρηλίας. Τῷ ἐπομένῳ ἔτει ἤρξατο ἡ ἀλληλοκτονία τῶν διαφόρων φατριῶν τῇ 5. Ἀπριλίου 1794 ἐθανατώθησαν ἐνταῦθα ὁ Δαντὼν, ὁ Δεμουλέν, ὁ Φάβρος δ' Ἐγλαντίν, ὁ δὲ Σεσέλ, ὁ Φιλίππω καὶ πλείστοι ἄλλοι, οὗς μετ' ὀλίγον ἠκολούθησαν εἰς τὴν λαιμητόμον καὶ αἱ σύζυγοι καὶ οἱ στενώτεροι αὐτῶν συγγενεῖς. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἡ ἐπαναστατικὴ κυβερνήσις ἐπετάχυνε τὰς ἐργασίας τῆς κατὰ τοιοῦτόν τινα τρόπον, ὥστε κατ' ἐκάστην ἐγίνοντο μόνον ἐν Παρισίοις περὶ τοὺς 60 ἕως 70 ἀποκεφαλισμοὺς. Τέλος τῇ 28. Ἰουλίου καὶ

Ο ΓΥΛΛΟΤΙΝΟΣ ΕΠΙΔΕΙΚΝΥΝ ΤΟ ΜΗΧΑΝΗΜΑ ΤΟΥ.

μίαν καὶ μόνην, αὐτὴ ἤθελεν ἀκουσθῇ καὶ εἰς τὴν ἀπωτάτην τῆς Γαλλίας γωνίαν“.

Μικρὸν μετὰ τὴν πρώτην τῆς δοκιμῆς ἡ λαιμητόμος μετηνέχθη ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς Ὀμονοίας. Τὸ μέρος τοῦτο ἐκαλεῖτο τότε πλατεῖα τῆς Ἐπαναστάσεως. Ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς ὑψύτο ὁ ὀρειχάλκινος ἀνδρὶς Λουδοβίκου τοῦ ΙΕ'. Ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ ἡ ἐπανάστασις κατεσκεύασε διώβολα καὶ ἐπὶ τοῦ βάρους του ἤγειρεν ἀγαλμὰ τι τῆς ἐλευθερίας ἐκ γύψου, καὶ πρὸ τῶν ποδῶν τῆς θεᾶς ἔμενε διαρκῶς ἐκτεθειμένη ἡ νέα λαιμητόμος.

Πόσον αἷμα ἐχύθη καὶ ἀπερροφήθη ὑπὸ τοῦ ἐδάφους τούτου! Καὶ τὰ γνωστότατα ὀνόματα ἂν τις μόνον ἀπαριθμήσῃ, πάλιν ὁ ἀριθμὸς τῶν θυμάτων τῆς ὀργῆς καὶ τῆς θηριωδίας τοῦ λαοῦ καταντᾷ φοβερός. Λουδοβίκος ὁ ΙΣΤ' ἐκαρτομήθη ἐνταῦθα τῇ 21. Ἰανουαρίου 1793, τῇ 17. Ἰουλίου ἡ Καρλόττα Κορδαῦ, τῇ 2. Ὀκτωβρίου ὁ Βρισσὼ μετὰ τῶν ἑγγετῶν τῶν Γιρονδίνων, τῇ 16. Ὀκτωβρίου ἡ Μαρία

αὐτὸς ὁ Ῥοβεσπιέρρος, ὁ Ἐρριώ, ὁ Κουτὼν καὶ ὁ Σαιν Ζουστ ἀπῆχθησαν εἰς τὸ αἰμοσταγὲς ἱκρίωμα καὶ τὴν ἐπομένην ἡμέραν τὸν θάνατον αὐτῶν ἐπεσφράγισεν ὁ ἀποκεφαλισμὸς τῶν πλείστων μελῶν τῆς ἐπαναστατικῆς κυβερνήσεως. Μέχρι τῆς 5. Μαΐου 1795 ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ βασιλέως ὑπέστησαν ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς Ὀμονοίας τὸν διὰ τῆς λαιμητόμου θάνατον περὶ τὰς 3000 ἀτόμων!

Ῥίψωμεν τῶρα ἐν βλέμμα καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν εἰκόνα. Ὁ ζωγράφος εἰσάγει ἡμᾶς εἰς τὴν συνέλευσιν κατ' ὃν χρόνον εἶχεν ἀρχίσει ἡ φανατικὴ καταδίωξις ὅλων τῶν ὑπόπτων φίλων τῆς βασιλείας. Ἡ μεταξὺ τῶν „Γιρονδίνων“ καὶ τῶν „Ὀρεινῶν“ (οὕτως ἀποκαλουμένων, καθότι τὰ μέλη τῶν κατελάμβανον τὰς ὑψηλότερον κειμένας ἐδρας ἐν τῇ συνέλευσει) ἐχθρὰ ἦτο πλέον φανερά καὶ ἐξ αὐτῆς ἐξηγεῖται ἡ χαρὰ τῶν παρισταμένων ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ ἐπὶ τῷ νέῳ φονικῷ ἐργαλείῳ, οὗτινος τὴν χρῆσιν ὁ Γυιλλοτίνος διδάσκει τοὺς περὶ αὐτὸν ἡθροισμένους. Τὰ πρὸς τα